Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) – Lorina Ciubotaru
Dosarul nr. 2r-151/26; PIGD nr. 2-25176756-02-2r-22012026

D E C I Z I E

2 februarie 2026 mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru**

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Răbdeu Alexandru, reprezentat de avocatul Crivoi Vitalii, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 decembrie 2025, prin care fost admisă cererea depusă de Blașco Natalia privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenței în familie împotriva acţiunilor lui Răbdeu Alexandru, cu atragerea în proces a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău,-

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond: La 19 decembrie 2025 Blașco Natalia a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor lui Răbdeu Alexandru, parte interesată Inspectoratul de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, prin care solicită emiterea ordonanței judecătorești pe un termen de 3 luni cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție: a) obligarea agresorului Răbdeu Alexandru de a sta departe de locul aflării sale, la o distanță ce i-ar asigura securitatea, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând orice contact vizual; b) interzicerea de ai vizita locul de trai în raionul Briceni, s. Bălcăuți; c). interzicerea de a o contacta prin telefon, corespondență sau în orice alt mod.

În motivarea cererii Blașco Natalia a indicat că se afla în relație de concubinaj cu Răbdeu Alexandru și este supusă violenței fizice și psihologice. La întreținere are doi copii minori B*****, născut la ***** și *****, născut la *****.

Menționează că Răbdeu Alexandru aplică asupra sa violența fizică și violența psihologică, ce se caracterizează prin exprimări necenzurate, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale. Astfel, Răbdeu Alexandru manifestă un comportament violent și necontrolabil.

Susține că ultimul act de violență psihologică a avut loc la 12 decembrie 2025 atunci când Răbdeu Alexandru a numit-o cu cuvinte necenzurate, a luat un topor și a distrus toate tablourile cu fotografiile sale și a fost amenințată că îi va strica viața. Cazul de violență a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr.2) al Inspectoratul de Poliție Centru al DP mun. Chișinău cu nr.19719.

Remarcă că la 14 decembrie 2025 în privința agresorului Răbdeu Alexandru a fost emis ordinul de restricție nr.126 pe un termen de 15 zile.

În cadrul ședinței de judecată desfășurate în instanța de fond, victima au susținut cererea și au solicitat admiterea acesteia, iar Răbdeu Alexandru în ședință de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 19 decembrie 2025: Se admite integral cererea victimei Blașco Natalia privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victime a violenţei în familie împotriva acţiunilor lui Răbdeu Alexandru, parte interesată Inspectoratul de Poliție Centru al DP mun.Chișinău. Se eliberează ordonanţă de protecţie în favoarea victimei Blașco Natalia pentru un termen de 3 luni. Se explică că măsurile de protecție pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie. Se încasează de la Răbdeu Alexandru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 02 ianuarie 2026, Răbdeu Alexandru, reprezentat de avocatul Crivoi Vitalii a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 decembrie 2025, solicitând casarea încheierii cu emiterea unei noi decizii judecătorești privind respingerea integrală a cererii de aplicare a măsurilor de protecție față de Blașco Natalia pe un termen de 3 luni.

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că Blașco Natalia are doi copii minori: Maxim (15 ani) și Daniel (9 ani), acesta din urmă fiind copil comun cu Răbdeu Alexandru. De peste doi ani, Blașco Natalia nu mai locuiește cu Răbdeu Alexandru, stabilindu-se în raionul Briceni, în timp ce ambii copii locuiesc efectiv în municipiul Chișinău cu Răbdeu Alexandru, care îi întreține exclusiv și asigură frecventarea instituțiilor de învățământ.

Relatează că relația dintre părți este tensionată, iar Blașco Natalia vizitează rar copiii și în mod repetat solicit sume de bani sub pretextul unor împrumuturi, pe care nu le restituie, iar în caz de refuz, amenință cu luarea copiilor. Copiii refuză constant să plece cu mama lor, invocând lipsa implicării acesteia în creșterea lor.

Comunică că la 12 decembrie 2025, după refuzul lui Răbdeu Alexandru de a acorda un nou împrumut, Blașco Natalia a încercat să ia copiii cu forța și ulterior l-a șantajat, amenințând cu sesizarea organelor de drept pentru pretinsă violență în familie. Deși acuzațiile nu au fost susținute de probe, cauza a fost examinată în lipsa pârâtului, fără administrarea probelor relevante, soluția instanței fiind bazată exclusiv pe afirmațiile unilaterale ale reclamantei.

Menționează că instanța de fond a examinat cauza în lipsa presupusului agresor, deși acesta a solicitat amânarea ședinței cu o oră pentru a se putea prezenta, refuzul fiind nejustificat și calificat drept formalism excesiv, contrar principiului contradictorialității și art. 6 CEDO. Prin această abordare, recurentul a fost privat de posibilitatea de a administra probe relevante.

Mai indică că cauza a fost soluționată în lipsa unui probatoriu suficient, neexistând dovezi care să confirme faptele invocate (fotografii, procese-verbale sau alte mijloace de probă). Singurele acte prezentate – chestionarul de evaluare a riscurilor și procesul-verbal de audiere a pretinsei victime – reprezintă afirmații unilaterale, necoroborate și neconfirmate procedural, neputând servi drept probe certe pentru justificarea unei ingerințe atât de grave.

Relevă că un aspect esențial pe care prima instanță l-a ignorat este faptul că intimatul Blașco Natalia nu a locuit și nu locuiește cu recurentul și copiii în mun. Chișinău. Situația minorului Maxim, deși este copilul biologic doar al intimatului, acesta se află în întreținerea și îngrijirea exclusivă a recurentului Răbdeu Alexandru. Recurentul este cel care îi asigură toate

condițiile de trai, educație și suport material, în timp ce mama s-a distanțat de acesta și locuiește în r. Briceni, s. Bălcăuți. Situația minorului Daniil, de asemenea locuiește cu tatăl (recurentul). Este absurd să califici o persoană drept „agresor periculos" în condițiile în care aceasta îngrijește zilnic și are în custodie de fapt ambii minori, inclusiv un copil care nu îi este rudă de sânge, fără ca intimatul să fi manifestat vreo îngrijorare reală pentru siguranța lor până la depunerea acestei cereri de protecție.

Solicită casarea integrală a încheierii din 19.12.2025 și a ordonanței de protecție din aceeași dată, pe motiv că încheierea și ordonanța sunt neîntemeiate și abuzive, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea intimatei Blașco Natalia ca fiind vădit neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu.

I. III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului: În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Astfel, ținând cont de faptul că, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 19 decembrie 2025, recurentul reprezentat de avocatul împuternicit a depus recursul la 02 ianuarie 2026, Colegiul constată că a fost respectat termenul legal de depunere a cererilor de recurs.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului şi despre faptul că se va examina fără participarea părţilor**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

La 23 ianuarie 2026, intimata Blașco Natalia a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea încheierii instanței de fond.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea

națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în

locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție este

întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În această privință, Colegiul civil, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcut de părți în fața instanței de fond și în recurs, constată după cum urmează:

Blașco Natalia se află în relații de concubinaj cu Răbdeu Alexandru, din această relație rezultând nașterea copilului minor comun, *****.

La data de 14 decembrie 2025, Blașco Natalia s-a adresat Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău cu o plângere, în care a relatat pretinse acțiuni de violență comise de Răbdeu Alexandru și a solicitat intervenția organelor de drept. În aceeași zi, aceasta a fost audiată în calitate de victimă cu privire la faptele de violență care ar fi avut loc la data de 12 decembrie 2025.

Conform chestionarului de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, întocmit la 14 decembrie 2025, Blașco Natalia ar fi supusă violenței fizice și psihologice, manifestate prin îmbrânciri, aruncarea diferitor obiecte, control excesiv, inclusiv verificarea telefonului mobil, izolare față de familie și prieteni, deposedare de acte de identitate, jigniri, șantaj, distrugerea demonstrativă a bunurilor și amenințări verbale.

În urma examinării plângerii, la data de 14 decembrie 2025, Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău a emis ordinul de restricție de urgență nr. 126, prin care s-a dispus obligarea lui Răbdeu Alexandru (născut la 01 martie 1980) să părăsească imediat locuința comună situată în mun. Chișinău, str. Sihastrului, nr. 2/3, precum și interdicția de a contacta, sub orice formă, inclusiv telefonic sau prin corespondență, pe Blașco Natalia și copiii minori B***** și *****, ori de a se apropia de locurile frecventate de aceștia. Măsurile restrictive au fost stabilite pentru o perioadă de 15 zile, începând cu data de 14 decembrie 2025 până la data de 29 decembrie 2025, ora 09:25.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, Blașco Natalia a declarat că conflictele dintre părți ar fi generate de gelozia excesivă a lui Răbdeu Alexandru și s-ar manifesta preponderent prin violență psihologică, constând în adresarea de cuvinte necenzurate, amenințări verbale, șantaj și insulte. De asemenea, a indicat că ultimul incident de violență ar fi avut loc la 12 decembrie 2025, fapt ce a determinat-o să se adreseze organelor de poliție și să părăsească domiciliul comun, locuind în prezent împreună cu mama sa.

În baza probelor administrate în ședința de judecată, precum și a explicațiilor prezentate de victimă, atât în cerere, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța a constatat că Răbdeu Alexandru manifestă violență psihologică asupra concubinei sale, Blașco Natalia, exprimată prin impunerea unui control excesiv asupra persoanei, generarea unor stări de tensiune și suferință psihică prin ofense, injurii, insulte, șantaj, distrugerea demonstrativă a bunurilor, amenințări verbale și manifestări de gelozie.

Faptele constatate sunt confirmate inclusiv prin plângerea depusă la data de 14 decembrie 2025 la Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, prin care Blașco Natalia a sesizat presiunile psihologice exercitate de Răbdeu Alexandru, descriind acțiunile violente și solicitând intervenția organelor competente.

De asemenea, circumstanțele invocate rezultă din procesul-verbal de audiere din 14 decembrie 2025, prin care Blașco Natalia a fost audiată în calitate de victimă cu privire la faptele de violență ce ar fi avut loc la data de 12 decembrie 2025.

Totodată, potrivit chestionarului de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, întocmit la 14 decembrie 2025, se atestă că Blașco Natalia este supusă atât violenței fizice, cât și celei psihologice, manifestate prin îmbrânciri, aruncarea diferitor obiecte, control asupra telefonului mobil, izolare față de familie, rude și prieteni, deposedare de acte de identitate, umilire prin jigniri, șantaj, distrugerea demonstrativă a bunurilor și obiectelor, precum și amenințări verbale.

Astfel, analizând conținutul înscrisurilor pertinente și concludente, și explicațiile părților, date în ședința de judecată, Colegiul civil concluzionează că a fost dovedit faptul afectării integrității psihologice a victimei, fapte comise sistemic și care se caracterizează prin creșterea în intensitate, respectiv rezultă caracterul întemeiat al concluziilor primei instanțe, care a conchis că, prin acțiunile agresorului este pusă în pericol integritatea psihologică a victimei.

În continuare, raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide că concluzia instanței de fond privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 3 luni, este una corectă și proporțională particularităților prezentei cauze.

În același timp, Colegiul reține caracterul întemeiat al raționamentului primei instanțe cu privire la aplicarea măsurilor de protecție față de agresor pe un termen de 3 luni, în rezultatul audierii victimei și examinării circumstanțelor prezentului caz, fiind suficientă pentru a proteja victima și pentru reeducarea și reaprecierea propriei conduite de către agresor.

Astfel, în ceea ce privește argumentele recurentului care contestă aplicarea măsurilor de protecție, Colegiul consideră că acestea sunt neîntemeiate, întrucât din ansamblul probelor administrate rezultă existența unui risc real și actual de exercitare în continuare a violenței psihologice asupra victimei. Constatările instanței de fond se întemeiază pe declarațiile consecvente ale victimei, coroborate cu plângerea depusă la organul de poliție, procesul-verbal de audiere și chestionarul de evaluare a riscurilor, care, analizate în ansamblu, confirmă manifestarea unui comportament abuziv și repetitiv din partea recurentului.

În ceea ce privește argumentele recurentului, întemeiate pe circumstanțele în care copiii minori locuiesc la domiciliul acestuia, instanța de recurs constată că acestea depășesc limitele judecării cauzei, în contextul în care măsuri de protecție au fost dispuse doar în privința Nataliei Blașco și doar în raport cu locul aflării sale.

Mai mult, măsurile de protecție dispuse au un caracter preventiv și temporar, fiind instituite tocmai pentru a preveni agravarea situației de conflict și pentru a asigura protecția efectivă a victimei, fără a presupune stabilirea vinovăției definitive a recurentului. În aceste condiții, susținerile recurentului referitoare la lipsa probelor sau la caracterul disproporționat al măsurilor nu pot fi reținute, atât timp cât instanța a constatat existența unei stări de pericol justificată de circumstanțele cauzei și de necesitatea respectării dreptului victimei la securitate și integritate psihică

În consecință la examinarea cererii menționate, instanța de fond a aplicat corect legislația, a apreciat probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și în final a emis o soluție justă ți întemeiată.

În același timp, este întemeiat a respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

În același context, instanța de recurs reține că argumentele invocate în interesele recurentului sunt formale și neîntemeiate, din care considerente din urmează a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat și să mențină încheierea primei instanțe.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Răbdeu Alexandru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 decembrie 2025, prin care fost admisă cererea depusă de Blașco Natalia privind aplicarea măsurilor de protecţie ca victimă a violenţei în familie împotriva acţiunilor lui Răbdeu Alexandru, cu atragerea în proces a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan